

Κριτήρια για την αξιολόγηση παραγωγής γραπτού λόγου επιπέδου Γ2

Για την παραγωγή γραπτού λόγου, η συγγραφή οποιουδήποτε κειμένου δε θα πρέπει να αποτελεί πρόβλημα για τον υποψήφιο του επιπέδου αυτού. Θα πρέπει να είναι σε θέση να γράφει σαφή, ρέοντα σύνθετα κείμενα με κατάλληλο και αποτελεσματικό ύφος, με λογική δομή για οποιοδήποτε θέμα και σκοπό χρησιμοποιώντας με συνέπεια ένα ευρύ λεξιλογικό ρεπερτόριο και πολύπλοκες γραμματικές δομές. Σε επίπεδο αλληλογραφίας αναμένεται να εκφράζεται με σαφήνεια και επιλέγοντας το ανάλογο ύφος, είτε σε προσωπικό είτε σε επαγγελματικό ή άλλο επίπεδο. Θα πρέπει να μπορεί, επίσης, να γράφει σημειώματα, μηνύματα και έντυπα χρησιμοποιώντας την κατάλληλη κάθε φορά γλώσσα και ύφος, να κρατάει σημειώσεις σε διαλέξεις ή σεμινάρια αξιολογώντας κάθε φορά ποιες πληροφορίες θα πρέπει να σημειώσει, να γράφει αναφορές και δοκίμια για μια ποικιλία θεμάτων. Επιπλέον, θα πρέπει να είναι σε θέση να γράφει αναλυτικές περιγραφές και αφηγήσεις, ενσωματώνοντας υποθέματα και ολοκληρώνοντας με ένα κατάλληλο συμπέρασμα.

Κλίμακα ολιστικής αξιολόγησης επιπέδου Γ2

1, 2, 3, 4: Καμία σχέση του περιεχομένου με το θέμα. Παρατηρείται άγνοια των διαφορών ανάμεσα στα ζητούμενα κειμενικά είδη καθώς και των αντίστοιχων επιπέδων ύφους. Καμία ένδειξη λογικής οργάνωσης των σκέψεων. Το λεξιλόγιο¹ είναι περιορισμένο στις βασικές καθημερινές λέξεις. Η ασυνταξία προκαλεί δυσκολίες στην κατανόηση του νοήματος. Ακόμη και πολύ απλές λέξεις παρουσιάζονται με λάθη στην κλίση. Σοβαρά προβλήματα στην ορθογραφία, στον τονισμό και στη στίξη.

5, 6, 7, 8: Υπάρχει σχέση περιεχομένου-θέματος, αλλά δε γίνεται ούτε στοιχειώδης ανάπτυξη επιχειρημάτων. Απουσιάζει ο οργανωμένος νοηματικός άξονας. Ανεπιτυχής ένταξη του γραπτού στο ζητούμενο κειμενικό είδος. «Επίπεδο» γράψιμο, με ελάχιστες υφολογικές διακυμάνσεις. Λεξιλόγιο ανεπαρκές για να αποδώσει ακόμη και τις βασικές έννοιες και τα συναισθήματα που θέλει να εκφράσει ο πομπός. Παρατηρείται σημαντική αδυναμία στη σωστή χρήση των κατάλληλων για το επίπεδο μορφοσυντακτικών δομών. Υπάρχουν αρκετά προβλήματα στην ορθογραφία των λέξεων, από τα οποία ορισμένα σοβαρά. Ο τονισμός και η στίξη είναι προβληματικοί.

9, 10, 11, 12: Περιορισμένη ανάπτυξη του θέματος που αφήνει ακάλυπτες σημαντικές πλευρές του. Συνείδηση του ιδιαίτερου ακροατηρίου και προσπάθεια ανταπόκρισης στις απαιτήσεις του. Το αποτέλεσμα, όμως, είναι κατά κανόνα απογοητευτικό. Χρήση του κατάλληλου επιπέδου ύφους μόνο σε θέματα που απαιτούν οικείο ύφος. Η ιεράρχηση των σκέψεων και η δομή δίνουν στο κείμενο μια στοιχειώδη, για το επίπεδο, συνοχή. Η

¹ Ο υποψήφιος αναμένεται να χρησιμοποιεί ένα ευρύ λεξιλογικό φάσμα, με ιδιωματικές εκφράσεις και στοιχεία της καθομιλουμένης, έχοντας πλήρη επίγνωση των κοινωνιογλωσσικών και κοινωνικοπολιτισμικών συνεπειών της γλώσσας του.

αποτελεσματικότητα, όμως, δεν είναι εξασφαλισμένη, καθώς συχνά οι σκέψεις δεν τακτοποιούνται στο νοηματικό άξονα. Το λεξιλόγιο είναι ακριβές αλλά σχετικά φτωχό και σε ορισμένα σημεία επαναλαμβανόμενο. Η προσπάθεια του πομπού να διανθίσει το λόγο του με το ειδικό για το ζητούμενο λεξιλόγιο είναι τις περισσότερες φορές ανεπιτυχής. Ακριβής, αν και απλή, είναι η σύνταξη με χρήση κυρίως της παράταξης. Αρκετά, όμως, είναι τα λάθη κατά την υιοθέτηση σύνθετων δομών. Απλοί, αλλά όχι αποτελεσματικοί, είναι και οι μορφολογικοί μηχανισμοί, καθώς οι απαιτούμενες για το επίπεδο δομές είναι συχνά ανακριβείς. Τα ορθογραφικά λάθη δεν είναι αρκετά, κάποια, όμως, είναι σοβαρά. Ο τονισμός και η στίξη χρησιμοποιούνται με σχετική συνέπεια.

13, 14, 15, 16: Ορισμένες πλευρές του θέματος δεν έχουν αναπτυχθεί επαρκώς και, συνεπώς, το περιεχόμενο δεν αναδεικνύει όλες τις δυνατότητες του θέματος. Χρησιμοποιείται το κατάλληλο επίπεδο ύφους σε αρκετά σημεία. Οι στρατηγικές πειθούς σε συνδυασμό με την ικανοποιητική οργάνωση του κειμένου εδραιώνουν μια σχετικά επιτυχημένη επικοινωνία πομπού-δέκτη. Η αλληλουχία, όμως, των νοημάτων διασπάται κάποιες φορές και η δομή του κειμένου διαταράσσεται. Ικανοποιητικός, αν και όχι εξαιρετικός, ο έλεγχος του λεξιλογίου, με το οποίο εκφράζονται αρκετές λεπτές σημασιολογικές αποχρώσεις. Η συνυποδηλωτική, όμως, λειτουργία της γλώσσας και/ή η χρήση ειδικών ή λιγότερο γνωστών λέξεων συναντά ορισμένες φορές προβλήματα. Χρήση πολύπλοκης σύνταξης, αλλά με κάποια, αν και όχι σοβαρά, προβλήματα. Επαρκής έλεγχος της μορφολογίας με ελάχιστα λάθη σε πολύπλοκες δομές. Αμελητέα είναι τα ορθογραφικά λάθη, καθώς και τα λάθη στίξης και τονισμού.

17, 18, 19, 20: Τα επιχειρήματα και τα τεκμήρια που σχετίζονται με το θέμα έχουν αναπτυχθεί πλήρως στο κείμενο. Ένα τέτοιο περιεχόμενο ανταποκρίνεται ιδανικά στις απαιτήσεις του θέματος. Πέρα από τη χρήση του κατάλληλου επιπέδου ύφους, ο πομπός χρησιμοποιεί ένα προσωπικό στίλ με δικά του χαρακτηριστικά. Η ισχυρή συνοχή, η κατάλληλη διάρθρωση του κειμένου καθώς και η στίξη σε συνδυασμό με το προσωπικό στίλ συνηγορούν στο να αποδεχτεί ο δέκτης την άποψη του πομπού και καθιστούν το λόγο αποτελεσματικό. Το λεξιλόγιο είναι πλούσιο, χωρίς επαναλήψεις και σύμφωνο με τις κοινωνιογλωσσικές και κοινωνικοπολιτισμικές συνέπειες της χρησιμοποιούμενης γλώσσας. Λεπτές σημασιολογικές αποχρώσεις αποδίδονται με ευκρίνεια τόσο με τη χρήση του πλουσιότατου λεξιλογίου όσο και με τη χρήση ενός ευρέος φάσματος προσδιοριστικών μηχανισμών. Χρησιμοποιείται μια ποικιλία πολύπλοκων μορφοσυντακτικών δομών χωρίς λάθη. Άριστος έλεγχος στην ορθογραφία ακόμα και σε δύσκολες ή ασυνήθιστες λέξεις. Άψογη στίξη.